

Carmina Nuptialia

PIETATE LITERATA OR,
NATISSIMO VIRO

M. ADAMO FREI-
TAGIO THORVNIENSI, GY,
MNASII Patrj Collegæ,
SPONSO;

&

Castæ beneq; moratæ Virgini

GERTRVDI, HONE-
STI VIRI CASPARIS COL-
MERI, CIVIS QVONDAM THO-
runensis relicte filie, SPONSÆ:

Celebrantibus nuptias ad diem IV. Se-
ptemb. Anno clō Iocī.

*Scripta ab Amicis, Collegis,
& discipulis.*

THORVNII BORVSSORVM
TYPIS ANDREÆ COTENII.

E. P.

*SUPPLICATIO SPONSI AD
DEVM pro felici Coniugio.*

AD Maieſtatem venio, DEVS optime, ſupplex
Auguſtam; & Numen pronus adoro tuum.
Ne terrico vultu devotas respice voces;
Sed gemitus blandâ ſuſcipe fronte meos.
Fac benè cæpta cadant, quorum tu fautor & autor,
“ Cum tu Dux operis, tunc benè vertit opus.
Utq; Cananzas olim tibi viſere tædas,
Atq; pios Sponſos cura beare fuit.
Sic etiam noſtris felix allabere cæptis;
Lætitia inq; merum verte doloris aquas.
Deſicit ecce merum; omnipotens ſed dextera, Chriſte,
Ne tuâ deſiciat, deſiciente mero.
O Vigor alme Dei, tu primâ ab origine mundi
Foviſti incubitu cuncta creanda tuo.
Diſcute ſic noſtras claro ſplendore tenebras;
Ut te ſiamus Vaſa ſovente Dej.

AD SPONSVM.

EX quo discipulum te, candide Sponse, recepi,
Lustra tria atq; anni præteriére duo.
Anno post decimo, me consuasore, petisti

LIPSIACAE hinc abiens limina docta Scholæ;
Inde Scholarum revocatus voce, Lycei es
Iussus Collegas inter habere locum,

Iugenasq; feros animos mollire per artes,

Quod facis, & magnâ sedulitate facis.

Iam nunc te video Sponsum, lætorq; videndo,

Adjungo votis & mea vota tuis;

Ac Tibi GERTRVDIQVE tuæ faustissima quæq;

Verè sincero pectore & ore precor.

Conjugij vobis Autor benedicat, & omni

Accumulet vestrum prosperitate torum;

Imprimis, ut Vos Matremq; Patremq; salutem,

Quæis quid nominibus dulcius esse potest?

Ille velit contra Sathanæ defendere fraudes,

Arcere & vobis quæ nocitura videt;

Ille velit, quæcunq; tori desiderat usus,

Municâ vobis suppeditare manu.

Tempora vos jubeat Pylæ longæua senectæ

Atq; Sybillinos dinumerare dies;

Et tandem vitæ saturos mortalis Olympo

Excipiat, vitâ perpetuaq; beet.

M. Caspar Frisius L. M. F.

ODE NUP TIALIS.

Atos in vsum conjugij pium
 Culpare turpe est : tollite perditam
 Famam , verecundumq; amorem
 Carminibus decorate dignis.
 Vitæ jugali turpis amor Vagus
 Immane quantum discrepat : impios
 Omitte sensus , qui fuisti
 Conjugij metuendus osor.
 Vis Sponse Sponsam nunc quoq; sumere
 Desideratq; Conjugis in locum,
 Quæ reddat ex voto beatum ,
 Ipsa potest etenim , maritum :
 Sic stat voluntas ; Nunc alio modo
 Vives , receptum dum pia Sponsa te
 Non erubescendis aduret
 Ignibus , ingenuo virumq;
 Amore tollet. Quicquid habes agè,
 Depone fidum Conjugis in sinum ,
 Quanto fruèris nunc bonorum :
 Summa boni bona habetur Vxor.
 Quæ noxa , quæ vel dissoluet pium
 Fortuna nexum : nexuit hunc DEVS :
 Ergò illigatos vos tuetur ,
 Et bonitate beat petita.

M. Cunradus Bauarus
R. Gymna. Thor.

IOCVS EIVSDEM.

GAudia: FREITAGVS Carnem desiderat ipse,
Et capit, at quæ Lex, qua teneamur erit?
Carnes & pisces nullo discrimine edentur.
Hoc, quia distinctum concidit omne, die

VOTVM NVPTIALE.

*Ut tua cæca tibi fiat GERTRUDIS, ADAME,
Surdus ei ut fias, hoc ego Sponse precor.*

Conjugium felix, quod honestus glutinat ardor,
Et morum, socia cum Pietate, decus,

Hæc Pietas tibi GERTRVDEM conjungit ADAME,

Hic & in amborum corde quiescit amor;

Ergo proculdubio vestris Concordia tædis,

Et bona Pax aderit, non peritura comes.

Tu quid at ex usu, quid non sit, dispice, Sponse,

Illa sequi studeas, ista cavere velis.

Dulcia, dixit, erunt, ALPHONSVS, vincula lecti,

Tunc ubi vir surdus, cæca virissa foret;

Surdus eris, nec cuncta statim refecabis ad unguem.

Non bona vel Sponsæ dicta vel acta tuæ,

Quod facere ex facili, quia mentis acumine polles.

Polles ingenij dexteritate, potes.

Nam cum multiplices docili perceperis artes

Mente, volutatus nocte dieq; libris;

Noveris haud dubiè, dulci cum conjugè dextrè

Vt tibi sit multa prole beanda domus;

Noris ut expediat, si quid deliquerit uxor,

Non subito teneram tundere fuste cutem.

Ah lapis est truncusq; suæ quicunq; maritæ
Obleve delictum verberere terga secat.
Non adeò tu sævus eris, sed pauca monebis
Surdus, & ad quævis, oscula, verba, dabis.
Et sic efficies, verbis vt comibus vxor
Sit bona, verberibus nec videatur opus.

Tu quoq; GERTRVDI sis cæca, ferasq; mariti
Nævos, & capiti disce subesse tuo;
Hoc monuisse sat est, nam te docuere propinqui
Omnia de quibus est Sponsa docenda, tui;
Sic mala lis aberit, Zabolus quam spargit, & astus,
Queis focij fatagit rumpere pacta tori
Prospera sic aderit vobis benedictio CHRISTI,
Atq; coronabit prosperitate domum.
Fiet id, estis enim conjuncti sidere fausto
Penè pares annis ambo animisq; pares.
Estis uterq; boni, sanctissima Numina faxint,
Omnibus vt juncti sitis uterq; bonis.

MATTH: NIZOLIVS P.

H tu Sponsales à me pro tempore versus,
FREITAGI, amicorum pars nova, Sponse, petis.
Non equidem renuo; neq; nostri paucula voti
Verba vel ad lychnum deproperare piget.
Euge, novis Sponsis nouacondi gaudia, CHRISTE,
Tollat vt adgenitam dulcor amaritiem,
Hec ego; quæ neruis verborum Hymeneus amicis
Iam tibi vel multâ promere voce potest.
Vel certè, crebris tibi proxima cantibus, auri
Haut dubiè recinet Calliopea tuæ.
Tu verò totidem repetes ea pectore gratus,
Quot veniunt numeris verba legenda meis.

M. BARPTOL, VVILHELMI Coll. & A. T.

SYNTAXIS NYPTIALIS.

ADAMVS & GERTRVDVLA:

Syntaxeos quæ regula? &c.

*Adiect: & Subst: eod: Gen: Num: & Casu
conuenire debent.*

Tu qui MAGISTER artium

Es, SPONSE, liberalium:

Num vera sit collectio,

Ad regulam exemplum applica:

Agna est, DEUS, Sapientia

In omnibus rebus tuis.

In omnibus rebus tuis

Est aliqua conuenientia.

In rebus est cœlestibus,

In rebus est terrestribus

Humanioribus artibus

Est aliqua conuenientia.

Id PRIMA monstrat REGVLA

COMPENDII Scholastici:

IUNGenda quæ DVO NOMINA

GENERE NUMERO CASU DECET.

Subsistit unum: unum adiacet:

Hoc est prioris Epitheton:

Illud regit suum adiacens

Constructionemq; incipit.

Hæc Nominum collectio

Duorum imago est coniugum,

Quos conuenire maxime

GENERE, NUMERO, CASU, DECET.

Si debeat connubium

Firmum manere & integrum.

Iunguntur in connubio

Mas unus, una femina:

Subsistit hic: hæc adiacet:

Illius est & Epitheton.

Sit ille Rex domus suæ:

Prudenter & costam regat:

Subiecta masculo sit hæc:

Sit illius laus & decus.

Contrario sæpe ordine

Subsistit hæc: ille adiacet:

Peccatur hic in regulam,

VITIOSAQ; est CONSTRUCTIO.

Non hic sine illa sit regens:

Non hæc sine illo sit regens:

Vnum ubi deest vocabulum

ELLIPTICA sit Constructio.

Pro una eadem re hæc duo

(Substitit, & quod adiacet)

Habentur, ut doctis patet,

Oratione in integrâ.

Ita duo, Mas & Femina

Iunguntur arcto federe:

Est una mens: unus animus,

Duobus in corporibus.

Sed GENERE vitæ congruant:

Formæq; pulchritudine,

Aptè vca

Aptē velit qui nubere:
 Videat parem sibi eligat.
 Vbi rusticus cum nobili,
 Et cum venusta sordidus
 Arctemur, ibi certissimē
 INEPTA fit constructio.
 NUMERO deinde congruant:
 Nummis pares sint & opibus:
 Nam diuitem qui duxerit
 Dominam sibi duxerit.
 Qui liber est, fit subditus:
 O quā molestam, quā grauem
 Is seruitutem seruiet:
 Vbi talis est ENALLAGE.

CASVS bonos: Casus malos
 Perferre norint & pati:
 Onus viri illa subleuet:
 Onus suae ille subleuet.
 Non semper in Connubio
 Nectar bibitur dulcissimum:
 Quandoz vinum deficit:
 Sunt mixta latis tristitia.
 Hec Regulae explicatio est:
 SPONSIS precor concordiam:
 Iucunda vita tempora:
 Et cara lecti pignora.
 M. Zacharias Otto.

Σὺν Θεῷ.

Ἐσι θεῶ ἀγνῶ, ὅς ὑπερτάτα δώματα ναῖα,
 ζωγραφίη καλὴ Τερωνόμ ἄδυρμα γάμω.
 ὧσε γὰρ οἰκτιρῶν ὅτι γλυκύνυμθ ἄμεμπθ,
 ἠδὲ φιλόσοφθ παντοκράτωρ ὁ θεός.
 οὕτω καὶ ἐδέξατο πρὸς νήπια τέκνα γονῆας
 τοῖς τὸς ἔμεναι, πῶθιθ ἐς ἄμμε μέναι.
 τῶν ἰδίων δ' ἰοῦ σοφῶν σήπιδιαι τοκῆων
 ἐνσιφύθουκε σαφῶς καλὸν ἀγαλμα θεός.
 οφθα εὔ ἐκ θυμοῖο τὰ ἐννομα τέκνα φιλοῦσι,
 τέκνα τε τὸς γονέας αὐ ἀγαπῶσιν εὐός.
 τίμιός ὅτι γάμθ μερόσσιαι γλυκῆα ἰθνήν
 ἀσαδέθ τῶτα ἀδλίαι ἠδὲ βίαι.
 οἶον γὰρ εἰλη ἠγε ἕοφός γόνον, ἐς ὃ γάμοιο
 ἠδίσον κῦθθ, σώζεται ὠξυαλέως.
 οὕτω συζυγίη μερόσων γένθ αἰ σῶζαι
 ἐν κτίσει πρώτῃ ὡς διέταξε θεός.
 οἷον πάλαι θνητῶν μερόσων γένθ ἠδὲ ἀπῶλοι,
 εἰ μὴ ἐν ὅσιος φαῦθιμθ ἠδὲ γάμθ.
 ἐννομθ ἐνωθῆς θάλαμος πίωντ' εὐανθῆς
 ἀμήτῃ ἱερῶ πλῆθος ἀγρός πέλεται.
 ὧς γὰρ τηλεθῶων ἠγῶ κερσοτόκθ τῶ ἀγρῶτῃ
 ῥησίμα πρὸς βίοτον δῶρα φέρει ὁ ἀγρός.
 οὔτως